

tale saaledes, men jeg kan ikke forstaa, at Ministeren, som er ansvarlig for sit Ministerium, og som er medansvarlig for Statens Finanser, vil forlænge Arbejdstiden, naar dette faktisk fører til en dyrere Administration, og dette kommer den højtærede Minister aldrig nogen Sinde udenom. Jeg føler mig overbevist om, at før eller senere kommer vi til at ændre denne Ordning i Horsens. Jeg maa beklage, at det ikke blev til noget med den Forhandling, jeg henvendte mig til den højtærede Minister om. Nu at tage en endeløs Forhandling her i Rigsdagen om denne Sag gavner jo hverken Kreti eller Pleti. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at genoptage Forsøget paa at faa denne Sag opklaret ved Forhandling med rette vedkommende. Det er dog det rimeligste, for vi kan ikke være tjente med, at Arbejdstiden i Horsens Straffeanstalt for Fængselsbetjentene forlænges unødigt. Den er mere end lang nok, naar den er 8 Timer om Dagen. De gaar og arbejder sammen med Fangerne og maa være ængstelige baade for det ene og det andet. Ministeren ved, at der er Arbejdslokaler, hvor Knivene er fastgjort i Væggene med Jernkæder, og hvor Betjenten aldrig tør komme indenfor en vis Afstand fra Væggene, for hvis han kommer indenfor den, kan han risikere at faa en Kniv i Ryggen; han maa stadig bevæge sig rundt midt paa Gulvet og passe paa ikke at udsætte sig for Overfald. For alle dem, der arbejder sammen med Fangerne hele Dagen, er 8 Timers Arbejdstid sandelig lang nok. Derfor synes jeg, det er meningsløst at indføre en længere Arbejdstid, samtidig med, at man forkorter Fangerens Arbejdstid. Den Forkortelse var Fangerne vist for Resten ikke saa glade ved, de vilde vist gerne have beholdt den længere Arbejdstid, for naar de arbejder, gaar Tiden for dem. Det er ogsaa tvivlsomt, om det rent straffemæssigt set er en Fordel at lade Fangerne arbejde kortere. Jeg henstiller til den højtærede Minister selv at undersøge denne Sag og søge Forhandling med rette vedkommende. Saa vil det nok vise sig, at de dygtige Fængselsmænd i indflydelsesrige Stillinger, som holder paa, at i Horsens Straffeanstalt — jeg taler ikke om Vridsløse-, Nyborg- og Christianshavnsanstalterne i denne Forbindelse, men kun om Horsens —, er 8 Timers Arbejdsdagen det eneste rigtige, faar mere Raaderum hos Ministeren end de, der præker en anden Lære.

Formanden: Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages Kl. 1 1/2.

Mødet udsat Kl. 11 55.

Mødet genoptaget Kl. 1 30.

Forhandlingerne genoptoges.

Formanden: Fra Revisorerne for „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ er modtaget Beretning med tilhørende Regnskab for Regnskabsaaret fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922 (15de Regnskabsaar). Beretningen og Regnskabet er omdelt til Medlemmerne. Denne Sag vil i Aar blive behandlet først i Landstinget.

Ved Folketingsmand J. C. Christensen er modtaget et Andragende fra samtlige Hajbaadsfiskere i Ringkøbing Tolddistrikt om en snarlig Ordning af Udløbsforholdene ved Gødel-Kanalen.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelt, vil blive tilstillet Finansudvalget.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Mit Partis Ordfører (Pürschel) udtalte, første Gang han havde Ordet, sin Glæde over, at Finansministeren ikke havde udtalt sig om Konjunkturtillæget til Tjenestemændene. I den Anledning svarede den højtærede Finansminister, da han havde Ordet, at det var rigtigt, og det kom af, „at jeg har ment det mest korrekt at vente med at udtale mig om dette, til der har fundet en Forhandling Sted med Tjenestemændene.“ Men i det Nummer af Statistiske Efterretninger, der kom i Gaar, ser vi, at Tjenestemændenes Konjunkturtillæg for Finansaaret 1923—24 er opgjort til 23 Mill. Kr., medens det i Fjor var 36 Mill. Kr. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om dette er et Tal, som Statistisk Departement har valgt ganske i Flæng, eller det er fremkommet efter Forhandlinger med den højtærede Statsmini-